

X
Prosiect

Llyfr Llafar
gyda
chôd QR

Paid ag Edrych i Lawr

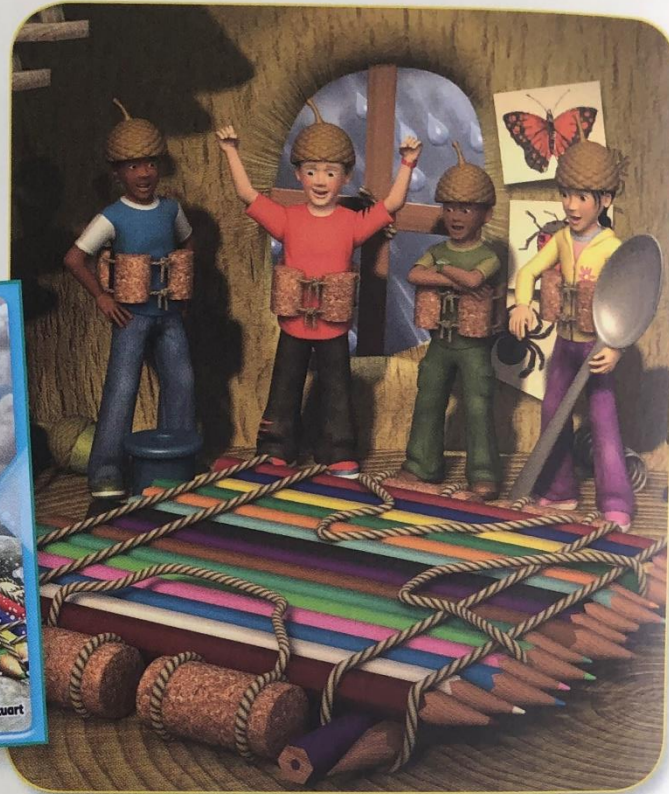
Tony Bradman

DRAKE

Jon Stuart

Y stori hyd yma

Yn y llyfr *Reid Wyllt*, mae Jac, Non, Sbwt a Hops yn adeiladu micro-rafft.

Maen nhw'n mynd ar reid wyllt drwy'r dŵr yn y parc.

Yna ... AR Y FUNUD OLAF,
mae Jac, Non a Hops yn
neidio o'r rafft i
ddiogelwch.

Mae'r rafft yn torri ond mae Sbwt yn dal yn
dynn ynddi. Mae'n gwibio dros y dŵr. Mae'n
glanio ar yr ynys fechan ynghanol y llyn.

Nawr mae'n rhaid i Jac, Non a Hops ei achub ...

Edrychodd Jac, Non a Hops draw at yr ynys.
Roedd Sbwt wedi bod yn chwifio ei law arnyn
nhw. Ond nawr roedd wedi diflannu.

Yn sydyn, gwthiodd pysgodyn anferth ei ben
allan o'r llyn. Rhythodd ei lygad treiddgar ar y
plant. Agorodd ei geg fawr. Yna suddodd 'nôl i'r
dŵr ac roedd wedi mynd.

“O, na!” llefodd Non. “Efallai bod yr hen
bysgodyn cas yna wedi dal Sbwtt.”

Edrychodd ar ei watsh. Roedd dot bach gwyrdd
yn symud o amgylch. Roedd hynny’n dangos bod
Sbwtt yn iawn ... am nawr.

“Dere ’mlaen, Jac,” dywedodd Hops. “Rydyn ni
angen cynllun— yn gyflym!”

Yna clywson nhw sŵn fflapian. Aeth cysgod drostyn nhw. Rhoddodd hyn syniad i Jac.

“Rwy’n gwybod,” meddai Jac. “Gallwn ddefnyddio’r meicro-hofrennydd i achub Sbwt!”

“Sut medri di ei hól?” gofynnodd Non. “Nawr mae wedi peidio glawio mae llawer o bobl o amgylch. Fedri di ddim tyfu. Fe gymerith hydoedd i ti gyrraedd y ffau.”

“Feddylia i am rywbeth,” dywedodd Jac.

Rhedodd Jac i mewn i'r borfa ar ochr y
llwybr. Roedd e'n guddiedig yno ond roedd y
ddaeear yn wlyb. Roedd ei draed yn glynu yn y
mwd. Syrthiodd diferion anferth o ddŵr arno.
Tasgodd ci heibio.

“Ci...” meddylodd Jac.

Cyn gyflymed â chwannen, neidiodd Jac allan o'r borfa wlyb. Cymerodd reid ar y ci oedd yn mynd heibio.

“Diolch!” sibrydodd Jac pan ddaethon nhw at y meicro-ffau.

“Ci...” meddylodd Jac.

Cyn gyflymed â chwannen, neidiodd Jac allan o'r borfa wlyb. Cymerodd reid ar y ci oedd yn mynd heibio.

“Diolch!” sibrydodd Jac pan ddaethon nhw at y meicro-ffau.

Rhedodd Jac i mewn i'r ffau. Aeth i fyny i'r blwch adar lle cadwai'r meicro-hofrennydd. Yn fuan roedd wedi'i glymu ei hun i mewn ac yn barod i godi. Gwasgodd y botwm tanio a chododd i'r awyr.

Roedd y glaw wedi peidio ond roedd yn wyntog. Roedd yn galed llywio'r meicro-hofrennydd. Bu bron iddo daro i mewn i lwyn. "Wps!" dywedodd Jac. Hedfanodd gwenynen grac ato.

Gostyngodd Jac y meicro-hofrennydd a hedfanodd dros y llyn.

Chwifiodd Non a Hops arno o'r llawr.
"Bydd yn ofalus, Jac!" gwaeddodd Non.
Roedd Jac yn rhy brysur i chwifio 'nôl.
Edrychai'r llyn mor llydan â chefnfor. Edrychai'r
ynys yn bell i ffwrdd.

Gostyngodd Jac y meicro-hofrennydd.
Gwibiodd pryfed ar draws y dŵr. Yna gwelodd
Jac gysgod anferth yn y dŵr islaw. Llowciodd.
Roedd y pysgodyn mawr yno, yn gwylio ac yn
aros ...

“Sbwt, ble rwyt ti?” galwodd Jac pan laniodd.
Doedd dim ateb. Gwelodd Jac ôl traed yn y
mwd, felly dilynodd nhw. Roedd fel jyngl. Roedd
adar yn canu a glaswellt yn siffrwd o’i amgylch.

Roedd Sbwt, wrth gwrs, yn iawn. A dweud y gwir, roedd yn cael amser braf iawn.

“O, helo Jac,” dywedodd pan ddaeth Jac o hyd iddo. “Edrych ar y llys-brogaid. Mae’n rhyfeddol.”

“Rydw i yma i dy achub di, Sbwt,” dywedodd Jac.

“Ond dydw i ddim am gael fy achub,” atebodd Sbwt. “Rydw i’n cael hwyl!”

Roedd Sbwt yn dotio at yr ynys. Roedd yno lawer o bryfetach a chreaduriaid bach. Roedd ei bocedi’n llawn o’r pethau roedd wedi eu casglu.

“Dere ’mlaen,” dywedodd Jac. “Fedri di ddim aros yma. Mae’r meicro-hofrennydd ’da fi i fynd â thi ’nôl.”

Doedd Sbwt ddim yn hoffi’r syniad ond cytunodd i fynd.

Clymodd Jac Sbwt a fe'i hun i'r meicro-
hofrennydd. Gwthiodd y botwm tanio.
RRRR...RRRR...RRRR...aeth yr hofrennydd.
Ond chododd e ddim o'r ddaear.

“Dydy hyn ddim gwerth,” dywedodd Jac.
“Rydyn ni’n rhy drwm. Bydd rhaid i ti dynnu
popeth o’th bocedi.”

“Beth?” gwichiodd Sbwt. “Dim pethau ydyn
nhw. Maen nhw’n samplau gwyddonol...”

Edrychodd Jac ar Sbwt.

“O, o’r gorau,” cwynodd Sbwt.

Gwasgodd Jac y botwm tanio. Y tro yma codon nhw i'r awyr.

Roedd wedi dechrau glawio eto. Cwmpodd diferion mawr ar y meicro-hofrennydd. Roedd yn anodd i Jac lywio. Fel roedd Jac a Sbwt yn gwlychu, roedden nhw'n ennill pwysau.

Hedfanodd y meicro-hofrennydd yn is ac
yn is. Gwibiodd yn isel dros y dŵr. Symudodd
cysgod y pysgodyn mawr oddi tanynt.

“Paid ag edrych i lawr, Sbwt!” dywedodd Jac.

“Wna i ddim ...” dywedodd Sbwt.

Yna roedd PLOP! swnllyd. Yna un arall ...
ac un arall.

“Edrych!” gwaeddodd Jac. “Mae Non a
Hops wedi dod i’n hachub ni!”

Roedd Non a Hops yn taflu cerrig mân i'r llyn.
Llwyddon nhw i ddychryn y pysgodyn ac i ffwrdd
ag e... mewn da bryd. Ffrwtiodd a throellodd y
micro-hofrennydd a glanio. Daeth Jac a Sbw't
allan. Roedden nhw'n sigledig ond yn ddiogel.
“Gwnawn rywbeth diflas fory!” dywedodd Jac.

